

УДК 339.7

Бородій А. П.
студентка 3 курсу
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
Давидюк Л. П.
старший викладач
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ

Анотація. В статті досліджено сутність глобалізації фінансових ринків, проаналізовано сучасні тенденції, позитивні та негативні наслідки глобалізації міжнародних фінансових ринків.

Ключові слова. Глобалізація, глобалізація міжнародних фінансових ринків, фінансовий ринок.

ГЛОБАЛИЗАЦИЯ МЕЖДУНАРОДНЫХ ФИНАНСОВЫХ РЫНКОВ

Аннотация. В статье исследована сущность глобализации финансовых рынков, проанализированы современные тенденции, позитивные и негативные последствия глобализации международных финансовых рынков.

Ключевые слова: глобализация, глобализация международных финансовых рынков, финансовый рынок.

GLOBALIZATION OF INTERNATIONAL FINANCIAL MARKETS

Abstract. In the article the essence of the globalization of financial markets and analyzes current trends, positive and negative effects of globalization of international financial markets.

Keywords: globalization, the globalization of international financial markets, financial market.

Вступ. В сучасних умовах господарювання розвиток кожної держави в значній мірі залежить від її участі в міжнародних економічних відносинах. Даний підхід є цілком зрозумілим, адже як свідчить світовий досвід, економіка жодної країни не спромоглася повноцінно функціонувати, ізолювавши себе від світової економічної системи. Дослідження свідчать, що лише взаємопроникнення окремих національних економік через механізми іноземних інвестицій, створення спільних підприємств або транснаціональних корпорацій і становлять основу явища, яке ми називаємо глобалізацією міжнародної економіки.

У структурі економічної глобалізації особливе місце посідає процес глобалізації фінансового сектора, що призвів до формування міжнародних фінансових ринків. Стрімке зростання в останні роки світового фінансового ринку, фінансових транзакцій, що здійснюються між різними суб'єктами світогосподарських зв'язків, є однією з найяскравіших форм прояву процесу глобалізації. Саме тому, дослідження основних тенденцій розвитку фінансових ринків в умовах глобалізації є сьогодні надзвичайно актуальним.

Дослідженням процесів глобалізації міжнародних фінансових ринків приділяють значну увагу науковці різних країн світу. Загалом аналізу проблем розвитку фінансових ринків у процесі їх глобалізації та гармонізації присвячено роботи як іноземних, так і вітчизняних науковців, зокрема, В. Глуценка, М. Гончаренка, В. Дорофеева, С. Гофмана, А. Суєтіна, Дж.А. Хансона, Дж. Сороса, Д. Мамотенка, М. Орлова, А. Кредисова, В. Лукашевича, М. Коваленка, Д. Лук'яненко, З. Луцишин, О. Рогача, С. Сіденко, Л. Яремко та інших.

Постановка завдання. Метою даної статті є визначення сутності глобалізації фінансових ринків та аналіз сучасних тенденцій їх розвитку у світовому економічному просторі.

Результати. Глобалізація – процес універсалізації, становлення єдиних для всієї всіх структур, зв'язків і відносин в різних сферах життєдіяльності. Цей процес означає гомогенізацію життя: ціни, продукти, рівень якості охорони здоров'я, рівень доходів, відсоткові банківські ставки мають тенденцію до вирівнювання на світовому ринку. Сучасні процеси глобалізації породжуються економічними чинниками: суспільним розподілом праці, науково-технічним прогресом в умовах ринкової економіки, міждержавними інтеграційними процесами, міжнародними суспільними об'єднаннями і неурядовими організаціями, різноманітними формами міжнародного культурного обміну і спілкування. Основою процесу

економічної глобалізації стають інтернаціоналізація виробничих зв'язків у високотехнологічних галузях на основі прямих іноземних інвестицій, формування глобальних по масштабу і невинних по режиму роботи ринків, в першу чергу – фінансових. У широкому розумінні під глобалізацією міжнародних фінансових ринків мають на увазі об'єднання в єдину світову систему усієї сукупності міжнародних фінансових відносин [3].

Важливим показником розвитку глобалізації міжнародних фінансових ринків є динаміка фінансових активів. В 80-х рр. ХХ ст. обсяг фінансових активів (включаючи акції, банківські депозити, боргові цінні папери корпорацій та державні цінні папери), зростав однаковими темпами з обсягом ВВП. Однак після 1980 р. швидкість зростання фінансових активів вирвалася вперед, збільшившись приблизно в чотири рази. Для прикладу, у США, починаючи з 1980 р. загальна вартість фінансових активів у процентному відношенні до ВВП (глибина фінансового ринку країни) збільшилась вдвічі порівняно з попередніми 80 роками), що говорить про значно швидші темпи зростання обсягу фінансових активів в країні у порівнянні з реальним виробництвом. За останні 35 років приріст фінансової глибини був спричинений швидким зростанням обсягів акціонерного капіталу та боргів корпорацій на розвинених ринках. Але переверот на фінансових ринках у 2008 р. дещо призупинив дану тенденцію. Спеціально створений у 1990 р. дослідницький підрозділ консалтингової компанії McKinsey & Company, Глобальний інститут McKinsey (MGI), у власному звіті підрахував, що у 2008 р. обсяг основних світових фінансових активів склав 178 трлн. дол. США проти 48 трлн. дол. США – у 1990 р. (що у 3,7 разів менше) та проти 112 трлн. дол. США – у 2000 р. (у 1,6 разів менше).

Варто зазначити, що основою глобалізації міжнародних фінансових ринків є лібералізація економічних відносин процесів переміщення капіталу в регіональному та світовому масштабі. На основі результатів досліджень тенденцій розвитку світових фінансових ринків, змін в структурі фінансових інструментів до основних причин глобалізації фінансових ринків, на нашу думку, потрібно віднести наступні [2]:

1. Стрімке зростання рівня конкуренції на світовому ринку банківських послуг. Зниження рентабельності банківських операцій і банківської маржі призводить до необхідності дерегулювання сфери фінансової діяльності (зняття обмеження з величини процентних ставок, зниження податків і комісійних зборів з фінансових трансакцій; відкриття іноземним банкам доступу на внутрішній фінансовий ринок; дозвіл страховим та фінансовим компаніям конкурувати з банками).

2. Зміна зовнішніх і внутрішньодержавних умов діяльності фінансових інститутів, серед яких: скасування валютних обмежень у багатьох державах; скасування режиму фінансування валютних курсів. Можливість «грати» на зміні курсу валют призвела до нечіткості кордонів передусім замкнутих національних фінансових просторів і стимулювала переміщення іноземного капіталу на національних фінансових ринках.

3. Зменшення державного регулювання фінансових інститутів сприяло створенню глобальних фінансових ринків, на яких здійснюються великі угоди з облігаціями, акціями та валютою в міжнародному масштабі на товарних і фондових біржах; розширення системи універсальних послуг; збільшення кількості глобальних фінансових груп у результаті злиття банків, страхових компаній, іпотечних кредитних установ, зростання інвестиційної активності пенсійних фондів і фондів взаємної підтримки; збільшення числа інституційних інвесторів; виникнення нового напрямку - управління глобальним фінансовим «портфелем» (пошук можливості вигідних капіталовкладень; підвищення їх віддачі; оптимальний розподіл ризиків). Фінансові інститути є основним важелем глобалізації на фінансових ринках.

4. Удосконалення системи міжнародних комунікацій та зв'язків. Фондові ринки стають більше взаємопов'язаними за допомогою комунікаційних (інформаційних) технологій, що дозволяє здійснювати маркетингові і збутові операції без фізичного представництва підприємств, незважаючи на відмінності часових поясів.

5. Розвиток нових видів фінансових інструментів (ринок євровалют, єврооблігацій тощо), які не підлягають національному та фінансовому контролю. Традиційні фінансові інструменти (товарні ф'ючерси, опціони та ін.) доповнюються новими формами, наприклад, дериватами, що відкривають можливості для спекуляції на зміні курсів валют, акцій, інших видів фінансових активів.

Проаналізувавши наукові праці аналітиків міжнародних фінансових ринків, ми дійшли висновку, що в основі глобалізації фінансової системи лежить взаємодія наступних явищ [5]:

- науково-технічний прогрес, що дозволяє здійснювати міжнародні фінансові угоди в режимі реального часу й значно скоротити витрати на транспорт і комунікацію;
- постійно зростаючий рівень конкуренції: з одного боку, між кредитними й фінансовими установами на фінансових ринках, а з іншого, – між самими фінансовими ринками внаслідок значного розвитку інформаційних технологій і телекомунікацій;
- реструктуризація кредитних та фінансових установ шляхом їхнього злиття й поглинання як наслідок зростаючої конкуренції між ними;
- широка інтернаціоналізація бізнесу через посилення транснаціонального характеру діяльності корпорацій;
- консолідація регіональних інтеграційних об'єднань (у Європі – Економічний і валютний союз);
- послаблення твердого контролю щодо здійснення міжнародних угод, пов'язаних з рухом капіталу фондових бірж;
- макроекономічна стабілізація й реформи в ряді країн, що розвиваються і країн з перехідною економікою, які створили сприятливий клімат для іноземних інвесторів;
- широке використання «принципу важеля» (значне позичання коштів для своїх інвестицій) і розвиток процесів сек'юритизації активів у промислово розвинених країнах.

Під впливом взаємодії наведених фактів фінансова глобалізація стала визначальним фактором розвитку глобальних фінансових ринків. Основними тенденціями глобалізації міжнародних ринків потрібно відзначити наступні [4, с. 230]:

- поглиблення консолідації та інтеграції у світовий простір (об'єднання фондових бірж, міждержавні переміщення капіталу, застосування міжнародних правових актів);
- підвищення рівня організованості фондового ринку та посилення державного контролю (функціонування світового фондового ринку на основі єдиних правил і процедур);
- стандартизація усіх фінансових активів та видів діяльності (запровадження міжнародних стандартів у сфері обігу цінних паперів з метою поліпшення механізму їх ціноутворення та обігу на міжнародних фондових ринках);
- перехід до моноцентричної системи організації фондових бірж (як прояв активного процесу централізації на національних фондових ринках);
- розповсюдження рейтингової інфраструктури (присвоєння емітентам та їх цінним паперам рейтингів, які дозволяють інвесторам орієнтуватися в їх надійності);
- поширення масштабів проведення IPO (надлишкова грошова ліквідність на фондовому ринку призводить до підвищення попиту інвесторів на цінні папери, що, в свою чергу, стимулює емітентів пропонувати власні цінні папери на публічному ринку);
- посилення ролі комерційних банків на фондовому ринку як інституціональних інвесторів та посередників у розміщенні цінних паперів;
- посилення вимог до розкриття інформації емітентами та прозорості ринку;
- комп'ютеризація ринку цінних паперів (перетворення фондових бірж на комп'ютеризовані центри, які мають засоби оперативного зв'язку з усім світом);
- запровадження нововведень на ринку (Інтернет-трейдинг, що дозволяє інвесторам власноруч укладати угоди купівлі-продажу цінних паперів у режимі реального часу);
- подальша сек'юритизація (тенденція переходу грошових коштів у цінні папери; це емісія підприємствами, банками та іншими інституціями цінних паперів, забезпечених активами);
- концентрація міжнародних фінансових ринків – процес злиття як організацій-кредиторів (банків, інвестиційних фондів, страхових компаній), так і організацій-позичальників (транснаціональних компаній і т. д.).

У результаті величезні обсяги фінансових ресурсів концентруються в руках обмеженої кількості глобальних гравців, котрі не тільки здійснюють операції на багатьох сегментах ринку боргового капіталу, але й виступають «маркет-мейкерами» — визначають вартість фінансових ресурсів на ринку на базі їхньої пропозиції і попиту на них. Процеси концентрації торкнулися всіх розвинених країн світу.

Посилення фінансової нестабільності на міжнародних ринках цінних паперів, спричиненої високим ступенем інтегрованості національних фінансових ринків, що збільшує ймовірність поширення несприятливих змін з однієї економіки на інші.

Остання тенденція, яка вищевказана, почала проявлятися у 90-х рр. ХХ ст. під виглядом

світових фінансових криз. Передумовою виникнення таких криз є в більшості випадків невідповідність між економічними реаліями в країні та економічною політикою її уряду, а фінансова глобалізація є механізмом, який не тільки перетворює цю невідповідність на кризу в окремо взятій країні, а й сприяє її поширенню на інші країни світу. Несприятливе економічне середовище в певній країні спонукає іноземних інвесторів масово виходити з її фінансових ринків, що спричиняє глибоку кризу її фінансової системи. Значна загроза збитків також сприяє поширенню паніки на фінансові ринки інших країн зі схожими макроекономічними характеристиками.

Проаналізувавши вказані тенденції можна виділити наступні недоліки та ризики глобалізації міжнародних фінансових ринків:

1. Більш складні ланцюжки впливу. Глобалізація фінансових ринків створює нові, насамперед зовнішні ланцюжки: факти світової політики, економіки, науки, демографії й т.д. тягнуть у силу емоційного їхнього сприйняття людьми самі несподівані реакції, які негайно відбиваються на національному й міжнародному ході подій.

2. Глобалізація й інформаційні технології породжують проблему "болісного вибору". Наприклад, акціонер може сьогодні теоретично вибирати з 36 тисяч підприємств на більш ніж 150 біржах світу. Огляд фінансових інструментів, інновацій, ринків і учасників являє собою навіть для професійного учасника фінансових ринків дуже складне завдання.

3. Дезорієнтація в інстанціях глобальних фінансових ринків внаслідок їхньої анонімності. Глобалізація, інформаційні технології, сек'юритизація й сучасні можливості укладати угоди послаблюють зв'язок між інвестором і позичальником. Проявляється тенденція по раціональному орієнтуванню на фінансові продукти й пошук більш вигідних можливостей інвестування без емоційного натиску, що виникає внаслідок партнерських відносин [1, с. 20].

4. Ризики нецільового використання фінансових інструментів. Глобалізація фінансових ринків збільшує потенціал нецільового використання безліч різних фінансових інструментів. Кожний інструмент хеджування ризиків може бути використаний для спекулятивних операцій. Доходи можуть іти в рахунок майбутніх ризиків і зобов'язань. Неправі в такій ситуації, звичайно ж, не самі по собі фінансові інструменти, а ті, хто їх застосовує.

5. Небезпечні обмеження. Фінансова глобалізація по своїй суті припускає вільний рух капіталу й вільну торгівлю товарами. Досвід свідчить, що насамперед офіційні структури час від часу намагаються лімітувати вільні товаропотоки. Обмеження міжнародної торгівлі, зокрема обмеження грошових і капітальних інвестицій, приводять у більшості випадків до фінансових розбіжностей, таких як скорочення ліквідності й руйнування інвестиційної вартості.

6. Спекуляція міжнародних учасників учасників на регіональних біржах. Глобалізація фінансових ринків приводить найчастіше до різниці між глобальними й орієнтованими на внутрішній ринок учасниками. Так, регіональні або національні ринки капіталів, що мають важливе значення для малих і середніх підприємств, можуть бути використані для одержання маржі. При цьому саме малим і середнім біржам передбачається сприяти у вибудовуванні своєї конкурентоспроможності як члени інтегрованих глобальних ринків. У цьому процесі глобалізація може позитивно впливати на чисті внутрішні ринки якщо не революційними мірами, то хоча б еволюційними.

7. Міжнародні надмірні реакції. Інвестори можуть відразу ж "обвинуватити" позичальників капіталу, у випадку якщо дії останніх не відповідають очікуванням ринку. Існуючі потоки інформації, доступні одночасно для всіх, можуть приводити до глобальних соціально-психологічних процесів, що характеризуються надмірними реакціями й різкою зміною настроїв.

Варто зазначити, що ризики, які виникають під впливом глобалізації міжнародних фінансових ринків в основі своєї не нові. Новим є стрімке зростання обсягів різних компонентів та їхніх глобальних взаємодій, що може привести до більш складних системних ризиків. Тим важливіше й актуальніше стають технічні запиту у відношенні сучасної, всесвітньої мережної системи, що ідентифікує й розраховує взаємні зобов'язання. Також вирішального значення набувають сучасні системи, що обслуговують платіжні потоки, торгівлю цінними паперами й зберігання цінних паперів [6, с. 7]. До можливостей лімітування ризиків належать діючі вимоги достатності капіталу, організовані офіційні ринки й об'єктивні вхідні бар'єри на ринки. До того ж важливіше стають різні види контролю, заборони на несанкціоноване використання складних інформаційних технологій, тверде штрафування за правопорушення, так само як і

міжнародна кооперація. Однак, незважаючи на всі потенційно небезпечні моменти, переваги, які дає глобалізація фінансових ринків, переважають. Вирішальними при цьому є наступні передумови: по-перше, необхідна самодисципліна (у рамках глобалізації здійснюється управління за допомогою розумного офіційного спостереження), а по-друге – надійний вибір партнерів (тільки інститут найвищого класу із всеохоплюючим набором фінансових продуктів і відповідних конфігурацій інформаційних технологій може розглядатися як партнер).

Не дивлячись на перелічені нами недоліки, глобалізація міжнародних фінансових ринків має значну кількість позитивних наслідків. Для прикладу, в останні роки була висунута концепція «інноваційно-інвестиційної природи» глобалізації, у рамках якої стверджується наступне: різко виросли темпи науково-технічного прогресу (збільшуються вдвічі кожні п'ять років), що породжує необхідність в інноваційній діяльності й пов'язаних з нею масштабних інвестицій у розвиток високотехнологічних виробництв; для забезпечення прибутковості інновації – інвестиції необхідно збільшення обсягів продажів, розширення меж ринку, трансформація ринку з категорії місцевого у категорію регіонального й глобального; загострюється глобальний характер конкуренції в питаннях можливості мобілізації й володіння ресурсами й доступу на глобальні ринки; невизначеність результату й нерівномірність розвитку інноваційного процесу є основними факторами ризику, пов'язаного із прискоренням структурних перетворень у національній економіці, ростом числа злиттів і поглинань.

Одним з найкращих прикладів позитивного іноземного досвіду фінансової інтеграції – є інтеграція в рамках Європейського Союзу, яка характеризується різноманітністю регулюючих структур, високим ступенем відкритості ринків капіталу, підвищенням ролі комерційних банків тощо. Більшість фахівців [8] сходиться на тому, що успіх країн ЄС базується на впровадженні принципів субсидіарності та мінімальної гармонізації. Принцип субсидіарності полягає у тому, що наднаціональні органи повинні обмежити свою законотворчу та нормативну активність тільки у тих сферах, на які не може бути розповсюджена національна юрисдикція. Принцип мінімальної гармонізації полягає у тому, що водночас мають діяти дві взаємодоповнюючі норми: взаємне визнання зарубіжних систем регулювання (визнання чинності іноземних регулюючих норм) та принцип контролю країни походження (визнання чинності зарубіжних контролюючих органів). Допускається конкуренція між регулюючими нормами та регулюючими системами, а мінімальний набір узгоджених норм та правил має перешкоджати всюдозволеності. Аналіз досвіду країн ЄС свідчить про те, що роль принципу мінімальної гармонізації для процесу глобальної фінансової інтеграції важко переоцінити і варто брати до уваги при подальшому дослідженні фінансової глобалізації. Визначення ролі держави в умовах фінансової глобалізації буде знаходитися під впливом таких факторів: становлення та розвиток фінансів як самостійної, а не обслуговуючої міжнародну торгівлю, галузі; підвищення ролі недержавних інституцій у процесі регулювання міжнародних фінансових відносин; дієвість ринкових механізмів та репутаційної дисципліни при гармонізації регулюючих функцій в умовах глобалізації; циклічність інтенсивності розвитку глобалізації економіки та фінансів; розвиток концепції антиполітичного лібералізму; трансформація філософського світогляду від модерна до постмодерна, для якого характерними рисами є відхід від ідеалів демократії та гуманізму, поділ суспільства на найбільш гідних та інших, визнання природного ринкового відбору та жорсткої конкуренції; позитивний досвід впровадження принципів субсидіарності та мінімальної гармонізації у процесі фінансової інтеграції країн Європейського Союзу; зацікавленість більшості учасників міжнародних економічних відносин у фінансовій стабільності; геополітичне розташування сил у світі та геофінансове положення певної держави у світі; ступінь розвитку національної фінансової системи певної держави.

Висновки. Таким чином, фінансова глобалізація зумовила розвиток наступних тенденцій глобалізації міжнародного фінансового ринку, серед яких найважливішими є: поглиблення процесів консолідації та інтеграції у світовий простір (об'єднання фондових бірж, міждержавні переміщення капіталу, застосування міжнародних правових актів); підвищення рівня організованості фінансового ринку та посилення державного контролю (функціонування міжнародного фінансового ринку на основі єдиних правил і процедур); стандартизація усіх фінансових активів та видів діяльності (запровадження міжнародних стандартів у сфері обігу цінних паперів з метою поліпшення механізму їх ціноутворення та обігу на міжнародних

фондових ринках); перехід до моноцентричної системи організації фондових бірж (як прояв активного процесу централізації на національних фондових ринках); розповсюдження рейтингової інфраструктури (присвоєння емітентам та їх цінним паперам рейтингів, які дозволяють інвесторам орієнтуватися в їх надійності); комп'ютеризація ринку цінних паперів (перетворення фондових бірж та торгово-інформаційних систем на комп'ютеризовані центри, які мають засоби оперативного зв'язку з усім світом); запровадження нововведень на ринку (наприклад, Інтернет-трейдинг, що дозволяє інвесторам власноруч укладати угоди купівлі-продажу цінних паперів в режимі реального часу); подальша сек'юритизація (тенденція переходу грошових коштів у цінні папери; це емісія підприємствами, банками та іншими інституціями цінних паперів, забезпечених активами).

Список використаних джерел:

1. Глушченко В. В. Финансовые риски в условиях глобализации // Финансы и кредит. – 2006. – № 19. – С. 19-25
2. Гончаренко М.Ф. Причины глобализации финансовых рынков / М.Ф. Гончаренко. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://intkonf.org>
3. Коваленко М.А. Глобализация финансовых рынков: причины та наслідки / М.А. Коваленко, Н.Г. Рогальська. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.nbuv.gov.ua
4. Мамотенко Д.Ю. Глобализация международных финансовых рынков / Д.Ю. Мамотенко // Гуманитарный вестник ЗДІА. - 2013. - Вып. 39. - С. 229-237.
5. Михальський В.В. Про фінансовий ринок і його структуру в умовах глобалізації / В.В. Михальський. - [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.nbuv.gov.ua
6. Орлова Н.С. Особливості розвитку світового фінансового ринку в умовах глобалізації / Н.С. Орлова, А.Л. Свечкіна // Схід. - №5 (83). - 2014. - С. 5-9.

20.09.2015

УДК 35.073.513

Сімаш Т.Д.

к.е.н., доцент кафедри фінансів

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

ЛІЗИНГ ЯК ФОРМА АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Анотація. У статті розглянуто лізинг як інструмент фінансування інвестиційної діяльності підприємств. Досліджено, що поєднуючи у собі елементи оренди та кредиту, лізинг має низку переваг над традиційними формами кредитування, а саме: надає можливість підприємцям швидше оновлювати матеріально-технічну базу, користуватися новою технікою та передовою технологією. Проаналізовано сучасний стан та окреслено основні проблеми розвитку лізингових послуг у державі. Запропоновано напрями активізації лізингових операцій в Україні з врахуванням міжнародного досвіду.

Ключові слова: лізинг, лізингові операції, лізингові послуги, інвестиційна діяльність.

ЛИЗИНГ КАК ФОРМА АКТИВИЗАЦИИ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ

LEASING AS A FORM OF ACTIVATION OF INVESTMENT ACTIVITY OF THE ENTERPRISES

Аннотація. В статье рассмотрен лизинг как инструмент финансирования инвестиционной деятельности предприятий. Доказано, что сочетая в себе элементы аренды и кредита, лизинг имеет ряд преимуществ над традиционными формами кредитования, а именно: предоставляет возможность предпринимателям быстрее обновлять материально-техническую базу, пользоваться новой техникой и передовой технологией. Проанализировано современное состояние и обозначены основные проблемы развития лизинговых услуг в государстве. Предложены направления активизации лизинговых операций в Украине с учетом международного опыта.

Ключевые слова: лизинг, лизинговые операции,

Abstract. The article considers leasing as a tool of financing of investment activity of enterprises. It is proved that combining elements of the lease and loan, leasing has several advantages over traditional forms of lending, namely: provides an opportunity to entrepreneurs quickly update the material and technical base, to use the new equipment and advanced technology. Analyzed the current state and identified the main problems of development of leasing services in the state. Proposed directions of activation of leasing operations in Ukraine taking into account international experience.

Keywords: leasing, leasing, leasing services,